

at vi var positive over for forslaget, og det er vi fortsat. Vi ser frem til det udvalgsarbejde, der skal foregå omkring det, med de spørgsmål, der er blevet rejst her i salen nu og tidligere.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvem kan være imod frit valg? Der er mange gode ting, men også mange problemer i lovforslaget, f.eks. problemet med større forældrebetaling eller risiko for øget ghettoisering. SF skal have afdækket de her ting mere tilbunds gående og vil gerne afvente udvalgsarbejdet før vores stillingtagen.

Line Barfod (EL):

Også dette er jo en genfremsættelse af et forslag, som vi først behandlede inden valget. Som Enhedslisten gav udtryk for på det tidspunkt, så er der jo ikke nogen, der kan have noget imod, at barnet, hvis man flytter til nabokommunen, kan blive gående i klubben, men der er en række problemer, som flere andre ordførere også har været inde på, og som man er nødt til at se nærmere på.

Vi har jo haft en tilsvarende debat i forhold til regeringens gennemførelse af frit valg på skoleområdet og med hensyn til daginstitutioner, hvor den store nervøsitet i kommunerne jo er risikoen for, at det fuldstændig fjerner muligheden for, at kommunerne selv kan gå ind demokratisk og beslutte, at nu prioriterer de et bestemt område med nogle lavere takster eller bedre vilkår, fordi forældrene nu kan vælge frit over kommunegrænserne der, hvor det passer dem bedst, i stedet for at man kæmper i sin egen kommune for at prøve at få nogle bedre forhold. Så der er nogle ting, der skal ses på under udvalgsarbejdet.

Så synes vi i øvrigt, at det, regeringen burde være mest optaget af, var at sikre at få nogle bedre vilkår i dagtilbuddene, herunder også at sætte nogle flere ressourcer af til klubberne, at ansætte nogle flere til at tage sig af vores unge. Det kunne man jo gøre, stort set uden at det kostede noget, fordi man sparede dagpengene. Så muligheden var der, hvis regeringen var optaget af at gøre det bedst mulige for de unge, i stedet for at man var mest optaget af at lave frit valg.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det familie- og forbrugsministeren, undskyld, forbrugsministeren,

Familie- og forbrugsministeren (Lars Barfoed):

En forbrugsminister er en, der bruger penge. En forbrugsminister er en, der tager sig af forbrugernes interesser.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ja, det har jeg forstået, og det var også derfor, jeg rettede det. Ministeren må meget undskyldte, jeg skal fremover titulere ministeren med den rigtige titel.

Familie- og forbrugsministeren (Lars Barfoed):

Det er i orden.

Jeg vil gerne takke for ordførernes indlæg. De har jo været overvejende positive over for grundtanken, enkelte har haft nogle kommentarer og nogle betænkeligheder, og dem skal jeg vende tilbage til.

Kl. 16.25

Jeg vil godt sige, at vi i ministeriet har fået mange henvendelser fra forældre, som netop har ønsket, at loven om frit valg af dagtilbud over kommunegrænserne også kunne gælde for klubtilbuddene. Det er jo så det, vi gør muligt nu, altså at et barn kan bevare sin klubplads i en kommune, selv om familien skulle flytte til en anden kommune. Jeg mener ikke, der kan være tvivl om, at det har stor betydning at kunne blive i det klubtilbud, hvor man har sine venner, i hvert fald for mange af de unge mennesker og i hvert fald i en overgangsperiode, når man er flyttet.

Forslaget om at indføre en minimumsgrænse for tilskud til privat pasning skal jo ses i sammenhæng med regeringens ønske om størst mulig valgfrihed for forældrene. Hidtil har det ikke været sådan, at der har været nogen minimumsgrænse for tilskuddets størrelse. Det har i nogle tilfælde betydet, at kommuner har givet meget lave tilskud til forældrene for at undgå oprettelse af private pasningsordninger. Lovforslaget om indførelse af en minimumsgrænse for kommunens tilskud skal derfor gøre det til et mere frit valg, som forældrene får.

Så vil jeg godt tilføje, at vi jo altid taler om et frit valg for forældrene, men jeg er sikker på, at forældrene også taler med deres børn, og det her er jo også et spørgsmål om at give børnene nogle muligheder, at tage afsæt i børnenes og de unges syn på det og sige, at hvis de virkelig har et problem med at skulle flytte fra en institution til en anden i forbindelse med, at forældrene flytter, så